

ת"פ 10211/08/14 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נגד טל גהא

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 10211-08-14 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' גהא

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה
בעניין:

המאשימה

נגד

טל גהא

הנאשם

ב"כ המאשימה: עוה"ד מעיין דואק וגילה בן עוזיהו

ב"כ הנאשם: עו"ד קטי צוויטקוב

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות כדלקמן:

א. **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק")

ב. **תקיפת בת זוג**, לפי סעיף 382(ב) לחוק.

2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 29.12.13 התווכחו הנאשם והמתלוננת על

רקע צריכת אלכוהול על ידי הנאשם. באותן נסיבות גידפה המתלוננת את הנאשם ומשכה אותו מהמיטה. בתגובה, הנאשם, אשר היה תחת השפעת אלכוהול, דחף אותה באמצעות שתי ידיו והפילה ארצה. בהמשך התקשר הנאשם אל מוקד המשטרה ואמר "שלום תבואו לוילנה 42...תבואו, תבואו, למה אם את לא מעיפה אותה מהבית, אני רוצח אותה. תבואו לפה וילנה 42 קומה ראשונה תודה...אם אתם לא לוקחים את אשתי אני גומר לה על הפרצוף, רוצח אותה".

3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן ונשלח לקבלת תסקיר שירות מבחן.

תסקיר שירות המבחן

4. על פי תסקיר שירות המבחן מיום 20.9.15, הנאשם כבן 28, גרוש מהמתלוננת ולהם תינוק כבן

שנה וחצי. הנאשם סיים 12 שנות לימוד, התגייס לצבא ושירת שירות צבאי מלא. לאורך השנים עבד כמנהל אירועים. הנאשם והמתלוננת הכירו בשנת 2013 ונישאו לאחר זמן קצר. הנאשם תיאר מערכת יחסים מורכבת שמתחילתה אופיינה בחוסר יציבות וקונפליקטים, אשר החריפו לאחר נישואיהם.

בהתייחסו לעבירות מסר כי התנהג בתוקפנות ואימפולסיביות במהלך ויכוח שהסלים. הנאשם תאר קושי לווסת תגובתו בעקבות התנהלותה של המתלוננת כלפיו, כשהוא מסביר את האיומים מצדו מתוך סערת רגשות בה היה מצוי. שלל כוונה לממש את האיומים. כיום יש ביניהם תקשורת קונקרטית סביב הסדרי הראייה של בנם המשותף. הנאשם הביע צער בגין התנהגותו. שירות המבחן התרשם מנאשם בעל קושי בביטוי רגשי והתמודדות מסתגלת מול מצבי לחץ ודחק. בבסיס ביצוע העבירות עומדת מערכת יחסים מורכבת ובלתי בשלה המאופיינת ביחס תלתי וקשיי תקשורת. הנאשם נקט בתוקפנות כלפי המתלוננת לאחר תקופה בה צבר תסכול וכעס והתקשה להיעזר בגורמי תמיכה חיצוניים. שירות המבחן התרשם כי לא קיימת אצל הנאשם תלות או התמכרות לאלכוהול. כגורמי סיכון להישנות עבירות התייחס שירות המבחן להתנהגותו התוקפנית ולקשיו בוויסות דחפיו במצבי לחץ. כגורמי סיכוי לשיקום שקל שירות המבחן את העובדה כי הנאשם נעדר עבר פלילי והעריך כי ההליך הפלילי מהווה עבורו גורם מרתיע ומציב גבול. הוצע לנאשם להשתתף בהליך טיפולי כדי לשפר את שליטתו בכעסיו, אולם הוא שלל צורך בטיפול. לאור עמדתו ובהעדר בשלות ומוטיבציה לטיפול נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית בעניינו והמליץ על ענישה מוחשית שתתחשב בנתוניו ובמאמציו לתפקוד תעסוקתי כיום.

ראיות לעונש

5. עדות המתלוננת - מסרה כי כיום הנאשם הוא אדם אחר לחלוטין. ביום האירוע הוא היה עצבני ולכן אמר את מה שאמר. היום היחסים ביניהם טובים והם חברים טובים.

טיעוני הצדדים

6. לטענת ב"כ המאשימה, עוה"ד אורית מנצ'קובסקי וגילה בן עוזיהו, הנאשם יליד 1987, נעדר עבר פלילי. הנאשם תקף את המתלוננת ואיים עליה איומים קשים, קונקרטיים וכן לא חשש לעשות זאת באוזניה של המוקדנית במוקד 100. אמנם האירוע החל בעקבות ממעשיה של המתלוננת ואולם תגובתו של הנאשם אינה פרופורציונאלית. הערכים המוגנים שנפגעו הינם כבוד האדם, הגנה על גופו ושלמות נפשו של אדם. העובדה שהנאשם איים בפני גורמי חוק מעידה על העדר מורא מהחוק. מתסקיר שירות המבחן עולה כי לנאשם יש קושי לווסת את תגובתו. הוצע לו הליך טיפולי ואולם הוא סירב. שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית והמליץ על ענישה מוחשית. מתחם העונש בעבירות אלו הינו בין 9 ל-18 חודשי מאסר. לפיכך עתרו ב"כ המאשימה להשית עליו מאסר באמצע המתחם לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

7. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד קטי צוטקוב, הנאשם צעיר, ללא עבר פלילי, נישא למתלוננת זמן קצר לאחר שהכירו, הם לא הסתדרו ומערכת היחסים היתה מתוחה. הם התמודדו עם גידול תינוק והיו בלחץ. הם התווכחו ביניהם והוויכוח הסלים. מדובר בתקיפה ברף הנמוך. הוא התקשר למוקד המשטרה ואמר להם שאם לא יוציאו את המתלוננת הוא יפגע בה. אלמלא הוא היה מתקשר למשטרה לא היה מוגש כתב אישום. המתלוננת מסרה כי כיום היחסים ביניהם תקינים, הם גרושים ויש ביניהם הסדרי ראייה בנוגע לבנם המשותף. הנאשם אינו סבור שהוא זקוק לטיפול, הוא הצליח להתגבר על הקושי שלו. מדובר היה באירוע חריג שלאחריו הם חזרו לנהל חיים תקינים. על כן אין מדובר בתסקיר שלילי ואין מקום להשית על הנאשם עונש מאסר, גם לא בעבודות שירות. לפיכך, עתרה ב"כ הנאשם להסתפק בענישה צופה פני עתיד.

8. הנאשם הביע חרטה על מעשיו. תיאר כי מאז האירוע בכתב האישום אינו שותה אלכוהול.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

9. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.
10. במקרה דנן, **הערך החברתי** אשר נפגע הינו זכותו של כל אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל גופו (באשר לעבירות התקיפה) והזכות לשלוות נפשו של אדם (באשר לעבירת האיומים).
11. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן הינה ברף נמוך יחסית. במהלך ויכוח בין הנאשם למתלוננת, לאחר שהמתלוננת גידפה את הנאשם ומשכה אותו, דחף אותה הנאשם והיא נפלה על הרצפה. בהמשך התקשר למוקד 100 ואיים כי אם לא יבואו לקחת את המתלוננת הוא ירצח אותה. מדובר באירוע חד פעמי בו לא נגרמו למתלוננת חבלות, אשר התרחש בתגובה לוויכוח שהסלים.
12. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב החל ממאסרים על תנאי וכלה בעונשי מאסר בפועל לתקופות משמעותיות (לעניין זה ראו בין היתר רע"פ 3629/11 **פלוני נ' מדינת ישראל** (18.5.11), ע"פ (מח' חי') 2350-02-13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (7.11.13), עפ"ג (מח' ים) 46599-01-15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (3.3.15), ת"פ (רח') 18779-10-12 **מדינת ישראל נ' פלוני** (28.1.14), ת"פ (ראשל"צ) 7226-01-13 **מדינת ישראל נ' אבו זגילה** (11.2.13), ת"פ (נת') 36202-02-12 **מדינת ישראל נ' קבסה** (10.4.13), ת"פ (ת"א) 59862-01-12 **מדינת ישראל נ' כהן** (5.6.13)).
13. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש ליתן את הדעת לכך שהתנהגותו האלימה של הנאשם היתה עלולה להביא לפגיעה במתלוננת. עוד יש ליתן את הדעת לכך שמעשיו של הנאשם נעשו בתגובה לכך שהמתלוננת גידפה אותו ומשכה אותו מהמיטה, כשהוא נתון תחת השפעת אלכוהול וכשברקע מערכת יחסים מורכבת ביניהם, ואולם אין ספק כי תגובתו היתה בלתי פרופורציונאלית נוכח קושיו לווסת את התנהגותו.
14. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** הינו החל ממאסר על תנאי ועד שנת מאסר בפועל.
15. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשם

16. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לכך שהנאשם צעיר כבן 28, גרוש ואב לתינוק בן שנתיים. הנאשם נעדר עבר פלילי, עובד למחייתו כמנהל אירועים ואין ספק כי כל עונש קונקרטי עשוי לפגוע בו. כמו כן הנאשם הודה, הביע חרטה ונטל אחריות למעשיו. עוד יש לתת את הדעת לדברי המתלוננת בבית המשפט אשר תיארה את השינוי החיובי שחל בנאשם וביחסים ביניהם. כיום בני הזוג גרושים ויחסיהם טובים.
17. עוד יש ליתן את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב לכך ששירות המבחן התרשם כי לנאשם קושי בוויסות דחפיו במצבי לחץ אשר עשויים להביא להישנות המעשים ואולם הנאשם שלל צורך טיפולי.

18. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש של צו של"צ לצד עונשים נוספים.

סוף דבר

19. אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. צו של"צ בהיקף של 120 שעות על פי תוכנית שהכין שירות המבחן.
- ב. 4 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנה מהיום על עבירה מן העבירות בהן הורשע.
- ג. פיצוי בסך 1,000 ₪ למתלוננת. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט עד ליום 1.5.16. מובהר בזאת לנאשם כי אם לא יבצע את השל"צ כנדרש, ניתן יהיה להפקיעו ולשוב ולגזור את דינו. מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן. זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, ד' ניסן תשע"ו, 12 אפריל 2016, בנוכחות הצדדים.